

płk w st. spocz. Marek Gołębiowski

Pożegnanie śp. płk. Michała SUMISŁAWSKIEGO.
(mowa pogrzebowa wygłoszona w dniu 19.04.2017 r.)

Pograżona w smutku Rodzino!
Szanowni Zebrani!

Spotkaliśmy się dzisiaj tutaj, na Starym Cmentarzu Komunalnym w Jeleniej Górze, aby pożegnać na zawsze i odprowadzić na wieczną wartę, naszego kolegę, współpracownika, przyjaciela, żołnierza, społecznika, sapersa

śp. płk. w st. spocz. Michała SUMISŁAWSKIEGO,

który w minioną środę – 12 kwietnia 2017 roku - zakończył swoją ziemską wędrówkę.

Zmarł po długiej i ciężkiej chorobie we własnym mieszkaniu przy ul. Szkolnej w Jeleniej Górze.

Urodził się 22 sierpnia 1924 r. w miejscowości Hnilcze, powiat Podhajce, województwo Tarnopol w II Rzeczypospolitej – dzisiejsza Ukraina.

Do czasu wybuchu II wojny światowej w 1939 roku ukończył Szkołę Powszechną i rozpoczął naukę w gimnazjum.

Lata wojny i okupacji spędził przy rodzicach na gospodarstwie w rodzinnych stronach.

Po przejściu frontu przez Kresy i Lubelszczyznę latem 1944 roku, 22 sierpnia 1944 roku w swoje 20 urodziny został powołany przez Rejonową Komendę Uzupelnień Jarosław do Wojska Polskiego i skierowany do jednostki saperów formującej się w Petkini koło Jarosławia.

We wrześniu tegoż roku przyjęty został do Podoficerskiej Szkoły Saperów przy 2. Pułku Zapasowym w Jarosławiu.

Po czteromiesięcznym szkoleniu i zdaniu egzaminu wojennego na sapersa w styczniu 1945 roku rozkazem personalnym Dowódcy Szkoły Podoficerskiej otrzymał stopień kaprała i skierowany został do 2. Brygady Saperów przy 1. Armii WP.

Objął tam stanowisko dowódcy drużyny 1. plutonu, 2. kompanii, 29. batalionu saperów.

W ramach operacji ofensywy styczniowej w składzie 1. Armii WP uczestniczył w zabezpieczeniu forsowania przez polskie jednostki wojskowe rzeki Wisły pod Warszawą.

Jego drużyna była w składzie Punktu Kontroli Przeprawy. Zima 1945 roku była sroga i wojsko przyprawiało się przez Wisłę skutą lodem (14 i 15 stycznia 1945 r.).

Po krótkim odpoczynku w Górze Kalwarii (15 i 16 stycznia 1945 r.), saperzy pomaszerowali do Warszawy (17.01.1945 r.).

19 stycznia 1945 roku kpr. Sumisławski brał udział w defiladzie jednostek 1. Armii WP w wyzwolonej Warszawie.

Od 21 stycznia do końca maja 1945 roku uczestniczył w akcji rozminowania terenów nadwiślańskich, m.in. w okolicach miejscowości Zwoleń, Kozienice, Warka, Puławy, Radom i innych.

31 maja 1945 roku został podchorążym Oficerskiej Szkoły Saperów w Przemyślu. W 1946 roku Szkołę przeniesiono do Wrocławia i nadano nazwę: Oficerska Szkoła Inżynierjno-Saperska.

W styczniu 1947 roku wraz z innymi podchorążymi uczestniczył w obronie Mostu Grunwaldzkiego we Wrocławiu przed zniszczeniem przez napierającą krę lodową. Za zaangażowanie, odwagę i poświęcenie w akcji obrony mostu przed żywiołem został odznaczony **Srebrnym Krzyżem Zasługi RP** i awansowany do stopnia sierżanta podchorążego.

9 maja 1948 roku ukończył Szkołę Oficerską i rozkazem personalnym MON otrzymał stopień podporucznika.

Po promocji został skierowany do dalszej służby w Brzegu nad Odrą, na dowódcę plutonu 1. batalionu w Warszawskim Pułku Pontonowym.

W 1950 roku rozkazem wyższych przełożonych jego pluton zostaje skierowany do rozminowania zagrożonych terenów w powiatach: Trzebnica, Milicz, Oborniki i Namysłów w ówczesnym województwie wrocławskim.

W Pułku Pontonowym w Brzegu służył do 1957 roku, gdzie otrzymał stopień kapitana.

Jesienią 1957 roku przeniesiony został do Samodzielnego Batalionu Saperów przy 5. Dywizji Pancerniej do Kostrzyna nad Odrą. Tam saperzy kontynuowali rozminowanie terenów wzdłuż rzeki Odry w pasie na długości 50 km.

Po wykonaniu zadania w 1959 roku został przeniesiony do Oficerskiej Szkoły Wojsk Inżynierskich we Wrocławiu na stanowisko wykładowcy. (W 1965 roku przemianowaną na Wyższą Szkołę Oficerską Wojsk Inżynierskich). Pod koniec lat 60-tych ukończył studia na Wydziale Pedagogicznym Uniwersytetu Wrocławskiego.

W 1970 roku w stopniu majora przeniesiony zostaje służbowo do Jeleniej Góry do Wyższej Oficerskiej Szkoły Radiotechnicznej na stanowisko starszego wykładowcy szkolenia saperskiego.

W 1972 roku rozkazem MON awansowany zostaje do stopnia podpułkownika.

W marcu 1974 roku został członkiem kombatanckiego Koła Związku Bojowników o Wolność i Demokrację przy WOSR, w którym pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Rewizyjnej do 1988 roku.

5 czerwca 1975 roku, po 31 latach służby w Wojsku Polskim, ze względu na stan zdrowia, został przeniesiony do rezerwy.

Odnaczony wieloma medalami państwowymi, resortowymi i kombatanckimi w tym:

- Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski;
- Srebrnym Krzyżem Zasługi;
- Srebrnym Medalem Virtuti Militari – Zasłużonym na Polu Chwały.

Po przejściu na emeryturę wojskową nadal aktywnie działał w związkach i organizacjach kombatanckich.

Systematycznie uczestniczył we wszystkich uroczystościach rocznicowych i patriotycznych organizowanych w mieście i regionie.. Służył życzliwie - jak zawsze - radą i doświadczeniem. W relacjach z ludźmi koleżeński i otwarty. Chętny do wspomnień.

Pułkownik Michał Sumisławski był moim, jak i wielu tutaj przybyłych, nauczycielem i wychowawcą w czasie studiów w WOSR. Miał autentyczny autorytet fachowca, sapera, żołnierza, praktyka. Był wymagający i surowy, ale sprawiedliwy. Bezpieczeństwo i przestrzeganie przepisów oraz obowiązujących wymogów i reguł stawiał na pierwszym planie. Nigdy Jego grupa nie miała tragicznych wypadków.

Od 2010 roku byliśmy po imieniu. Byłem dumny z tego z tego faktu. Traktowałem to, jako swoistą nobilitację. Dzisiaj na tej smutnej ceremonii dziękuję Ci Michale, że dostąpiłem tego zaszczytu.

Było dla mnie wielkim wyróżnieniem i satysfakcją, kiedy poprosiłeś mnie abym w sierpniu 2014 roku, prowadził uroczystości rocznicowe Twoich 90 urodzin w Domu Spotkań „Arka”, gdzie w gronie rodziny i przyjaciół, kolegów i zaproszonych gości mogliśmy wspominać Twoją bogatą i ciekawą drogę przez życie.

Szanowni Państwo!

Żegnamy dziś żołnierza-patriotę.

Żegnamy człowieka szczególnych zalet. Społecznika.

Żegnamy oficera wojennego pokolenia. Pokolenia autentycznej, wszechstronnej, rozległej wiedzy, umiejętności i doświadczenia.

Żegnamy oficera wielkiego zaangażowania i zasług dla obronności naszego kraju.

Żegnamy fachowca, pasjonata zawodu żołnierza, wykładowcę i sapera.

Pochylmy głowy nad trumną śp. płk. Michała Sumisławskiego, w zadumie nad nieuchronnością mijającego czasu.

Wyrazy smutku, żalu i współczucia dla wszystkich najbliższych, dla całej Rodziny kieruję do żony i dzieci, od całego środowiska wojskowego Jeleniej Góry, kombatantów, pracowników wojska, sąsiadów i znajomych.

Łączymy się z Wami w bólu z powodu nieodwracalnej straty bliskiej osoby.

Żegnaj Przyjacielu Michale!

Żegnaj Pułkowniku!

Cześć Twojej pamięci!

płk w st. spocz. mgr Marek Gołębiowski
Prezes JSZR „Radar”

Jelenia Góra, 19 kwietnia 2017 r.